

Dokumentation av Konstnärligt arbete vid HSM.

På pianosidan stärktes banden och utbytet mellan HSM, Royal Conservatoire of Scotland i Glasgow och Conservatorio di Verona i Italien. Lärarutbytena skedde inom ramen för Erasmus. Tidpunkten var vid två perioder våren 2012.

Tillfället var unikt i sitt slag då nyskriven musik för mellan 6-15 pianon komponerades av studenter och lärare vid skolorna.

Pianostudenter från de tre skolorna fick på detta sätt en fantastisk möjlighet att musicera tillsammans likt orkestermusiker. Kompositionsstudenterna möttes med sina kompositioner.

Projektet innebar två konserter i Glasgow, en på The Royal Conservatoire och en på Merchant Square i Glasgow den 9-10 mars 2012 samt i Göteborg, på HSM och i Nordstan den 11-12 maj 2012. 15 pianon placerades mitt i Nordstan.

Studenter och lärare från de tre skolorna deltog aktivt.

Fem pianostudenter från Göteborg och pianolektor Bernt Wilhelmsson deltog i Glasgow. Inför resan till Glasgow hölls repetitioner på HSM under ledning av Bernt Wilhelmsson. Det var viktigt att alla väl kunde sina stämmor då repetitionsarbetet i Glasgow började tre dagar före konsertdag.

I Göteborg fick vi besök av Professor Adriano Ambrosini från Verona som dels själv aktivt deltog som en av 15 pianister och även gav lektioner till studenterna med sina individuella stämmor. Professor Ambrosini är inriktad på nutida pianomusik vilket var berikande för projektet. Två pianostudenter från Verona var med i projektet här i Göteborg.

Vi fick också besök av Professor Tom Wilson från Glasgow som dirigerade de flesta verk, däribland sitt eget komponerade "Quindecimet".

Med sig hade han en kollega, Jake Spence som skrivit ett verk för 8 pianon och "clicktrack". Jake Spence deltog också aktivt som pianist i flera verk.

Här i Göteborg deltog Joel Eriksson som dirigent och kompositör.

Kompositionsstudenten Hanna Lif och pianisten Eliazer Kramer hade båda komponerat musik för 8 samt 10 pianon.

För övrigt fanns studenter från MUKK, Master, KY, MLKK, MI som aktiva pianister.

Pianolärare Thomas Rydfeldt och jag Bernt Wilhelmsson var även aktiva deltagare som pianister.

Jag var Samordnare för det hela i Göteborg.

Projektet var ett tvärbefruktande projekt med lärare och studenter från flera skolor och olika utbildningar.

Pedagogisk/Konstnärlig reflektion

Detta konstnärliga/pedagogiska projekt innebar ett unikt tillfälle för pianister att spela tillsammans som i en orkester.

Om piano finns med i orkester eller kammarmusikkonstellationer så är det En pianist. Stråkmusiker däremot spelar ofta tillsammans i stora grupper, i stråkorkester eller symfoniorkester.

Detta innebär för stråkmusikern en kollektiv delaktighet där man bidrar till helheten. En anpassning till klangideal och timing.

En frågeställning jag hade inför min och studenternas deltagande i projektet var på vilket sätt pianisten / pianostudenten kunde utvecklas i sitt spel och i sin förmåga till samklang, samspel och kommunikation i och med projektet.

Pianostudenten får sällan möjlighet att spela under dirigent, men här fick studenterna uppleva en hel produktion under två veckors intensiva repetitioner med dirigent. Att spela tillsammans 15 pianon är svårt. Det kan lätt bli en alltför massiv klang och otight. Aspekter som timing, artikulation och klangkänslighet sattes här på sin spets.

Jag ville följa processen från början till slut och se om mina tankar i fråga om förbättrad samkänsla, klangkänslighet och tydlighet i spel skulle besannas.

Min förhoppning var att studenten i detta sammanhang skulle utveckla mer extrema verktyg i fråga om variation och utnyttjande av pianots möjligheter.

Konstaterande

Genom att jag både deltog aktivt som pianist samt utifrån iaktog och lyssnade på repetitionsarbetet så kunde jag konstatera en tydlig förbättring hos studenterna i fråga om ovannämnda faktorer allteftersom repetitionerna fortlöpte fram till konserterna. De särskilda dynamiska och klangliga möjligheter som visade sig finnas med musik komponerad för upp till 15 pianon var också en spännande och berikande upptäckt att göra.

Studenternas reflektion var att de var tvungna att lyssna oerhört noga för att hitta sin klangliga position. De ansåg att de utvecklade sin förmåga att balansera dynamik och klang. Detta är verktyg som pianisten ständigt måste arbeta med för att förstärka sin konstnärliga identitet. Jag fann att flera studenter som varit något inneslutna också öppnade upp och blev friare i sin roll, vilket är en viktig parameter för lyckat samspel. Att både studenter och lärare med olika erfarenheter från de tre skolorna samlades kring detta projekt innebar många fina möten och pedagogiska och konstnärliga diskussioner kring pianospel/samspel och komponerande.

Projektet i sin helhet bidrog till ett säreget och originellt inslag inte bara för de medverkande utan även för dels en publik som sökt sig till att lyssna och en "ofrivillig" publik som råkade passera förbi. Att projektet nådde ut till folk som annars ej skulle uppsökt ett sådant här tillfälle blev ett mycket berikande inslag i det öppna kulturlandskapet.

Bernt Wilhelmsson

Lektor i Interpretation/piano på Högskolan för Scen och Musik vid Göteborgs Universitet.

